

Keď vchádzam do Tvojho chrámu

Keď vchádzam do Tvojho chrámu
a je v ňom ešte prítmie,
cítim Tvoju blízkosť, Otče,
viem, že si teraz pri mne.
Ponorím sa do ticha
a vnímam jeho tóny,
takmer ani nedýcham,
kým nezaznejú zvony.

Ty vidíš ma, keď snívam,
vidíš ma, keď bdiem,
vidíš ma, keď smutná bývam,
aj keď viem, Ty nádej
stále mi vrátiš
a bolesť rozplynie sa ako sen.

Keď tóny piesne začnú znieť,
tu organ majestátny
mi v Tvojom mene hovorí:
„Tak choď a všetko zvládni!“
Preto nebojím sa, i keď mám ísť
dolinou nočnou,
veď viem, že Tvoja sila, Pane,
vždy je všade so mnou!

Ty vidíš ...

Tvárou v tvár raz Ti budeme stáť.
Aj keď často ťa strácame,
vieš si nás nájsť.
Si náš Pán, nemusíme sa báť,
lebo máš nás rád.
Máš nás rád.
Máš nás rád.

Keď kríž Tvoj vidím - horký kalich,
vypitý až do dna,
môj zrak je náhle jasný
a ja viem, že nie som hodná.
No Tvoje slovo stačí, Pane,
a som si istá,
že moja duša ozdravie
a budem opäť čistá!

Ty vidíš ...

Tvárou v tvár ...
MÁŠ NÁS RÁD.